

ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ σταὺς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πάϛ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος Πάϛ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοι οις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγωνότερα φωνῆ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

ζω ἦν χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Γα ρ

Κυ ρι ι ε ε κε ε ε κρ α ξ α α προ ο ος
σε ε ει σα α α α α κου ου σο ο ον ου ει

σα ακου σο ονμου ου Κυ υ ρι ι ι ε ε Κυ

ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα α προ ο ος

σε ει σα α α ακου σο ον μου ου προσχεςτηφω

νη η η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου ου

εν τω κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ει

σα ακου σον μϝ ϝ Κυ υ ρι ι ε

Κα τευ θυν θη η τω η η προ ο σευ χη η η η

μου ως θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο

ο ο ο ον σου ε παρσιςτω ω ω ωωνχει ει ρω

ω ωνμου θυ σι ι ι α α ε σπε ε ρι ι ι

νη ει σα ακου σον μου Κυ υ ρι ι ε

Ἡ Στιχολογία.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γοςπο

νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζεσθαιπρο φα σεις εν

α μαρ τι αις

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν

και ου μη συν δι α α σω με τα των ε κλε κτων

αυτων

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και απο σκανδαλων των εργαζομενων την
α νομιαν

Π εσονται εν αμφιβληστρου των οικιαμων
τωλοι καταμονασει με εγω εως αναρρη

θω
Φ ωνη μου προς Κυριον εκκραξα φωνη
μου προς Κυριον εδεηθην

Ε κχεω ενωπιον αυτου την δεησιν μου
την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Ε ντω εκλειπειν εξ εμου το πνευμα και
συγνωστας τριβυμ

Ε ν οδωτα αυτη η επορευοομην
εκουψαν παγαμοι

Κ ατενοουν εισ τα δεξια ακαι επεβλε
πον και ουκ ην ο επιγινωσκων με

Α πωλετο φυγη η απεμου και ουκ εστιν

ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου

Ε Γα κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα

συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των

Π Γα ρο σχες προς την δε η σι ι ιν μου ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα

Ρ Γα υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε Γα ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του

ε ξο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου

Ε Γα με υ πο μενου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δωσ μοι

Ἰστῶμεν στίχους ἢ, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'.

Στίχ. α'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε **Χ** Ηα ει σα α κς

σον της φω νη ης μου

Τ Γα ω σω σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ θα να του κρα τος

λελυται και διαβολου η πλαανηκαατηρ
γηηται γενοσδε ανθρωπων πισεισωζομενον
υμνον σοι καθε καστην προσφερει ει

Στίχ. β'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
εις την φωνην

της δε η σε ωσ μθ

Πε φωτισται τα συμπαντα τη αναστασει σου
Κυριε και ο παραδεισος πααλιν ηνεωωκται
πασα δε η κτισις ανευφημουσα σε υμνον σοι
καθε καστην προσφερει ει

Στίχ. γ'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε,
τις υ πο

στησεται οτι παρασοι ο ιλαασμος ε εστιν

Δοξα ζωτου Πατροσ και του Υιου την δυνα
μιν και Πνευματος αγιου υμνωτην εξουσι
ιαν αδιαιρετον ακτιστον Θεοτητα Τρι
αδαομοοουσι ιοντην βασιλευσαν εις αι
ωνα αιωνοσ

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ^{Χ Γα}
η λ π ι σ εν η ψ υ χ η

^{Πα}
μου ε πι το ο ν Κυ ρ ι ι ο ν ^{π ρ}

^{Γα} **Τ** ο ν σταυ ρ ο ν σου τον τι μι ο ν προσκυ νου μεν Χρι

στε και την α να στα σι ι ν σου υ μνου μεν και δο ξα ζο ^{Πα}

ο μεν ^{Γα} ^{π ρ} τω γαρ μω λω πι σου η μεις οι πα αν τες ι

α α θη η μεν ^{ρ ρ}

Τοῦ Ἱεράρχου προσόμοια γ'εἰς δ'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος ^{Δι} ~~ϑ~~

Στίχ. ε'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ^{ν ρ} ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^{ν ρ} ε λ π ι σα τω Ι σ ρ α η λ ε πι ι τον Κυ ρ ι ο ν ^Δ

Χ α α ρ ι ν α α πα ντλη σας δα ψι λω σ ^Δ γνω σε ως

Χ ρ ι σ τ ο Ι ε ρ α αρ χα ^{ζ'} ε ξ α κε νω τ ο π η γ η σ ^{ζ'}

τ ο ε πι στη θι ο τε και θει ο κ η ρ υ υ κ ο σ ^Δ ταυ

τ η σ πα σι με τε δω κα σ αν θρω ποι σ α φ θο ο νω σ ^{ζ'} δρο μον ι

σα πο στο λον α νυ ω ν Ο σι ι ε ^Δ ο θε εν συν αυ

τω πα ρ ρ η σι ι αν ^{ζ'} ε χων προς Θε ο ν υ πε ρ παν των ^{ν ρ}

των σε Ευφη μὲν των κα θι κε τευ ε

Στίχ. Γ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ

εκ πα σων των

α νο μι ων αυ τσ

Χάριν, ἀπαντλήσας δαψιλῶς ...

Στίχ. Δ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,

ε παι νε σα

τε αυ το ον παν τες οι λα οι

B ι ι ον δι ι α νυ σας ευ κλε η και των α

ρε των συ να θροι οι σας τον πλσ τον Ο σι ε πληρης

δι α θλη σε ως κα λων προς Κυ ρι ι ον ως ο πριν

ε ξε δη μη σας Α βρα αμ Α ντι ι πα ο θεν και της

κρει το νος δο ξης η ξι ω ω σαι χαι ρων τσ Χρι στσ

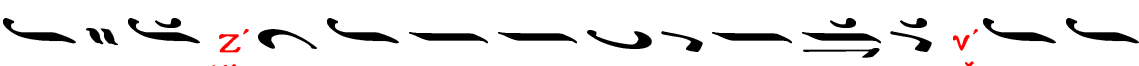

συν τοις μυ υ σταις και υ περ η μων ι κε τευ ων

των πι στω σ τι μων των σστην α θλη σιν

Στίχ. Ε'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου

με ε νει εις τον αι ω να

E ε χων ε εξ α φθο νων δω ρε ων συ τσ Πα

 ρα κλη τῆσιν χα α ριν ^{ζ'} την των ι α σε ων ^{ζ'} παθη

 τα τῶσιν ματος και των ψυ χων η η μων ^Δ ε πι σκε

 ψεισῶ ι ασαι ο δυ νας κοι μι ι ζων ^{ζ'} πο νῶσιν παυων α πα

 ντας και εκ λυ τῶσιν με ε νος ^Δ παν τας συμφο ρων και κιν

 δυ υ νων ^{ζ'} τῶσιν την σην Α ντι πα τι μων τας ^{ν'} μνη μνη

 και δο ξα ζοντας τον Κυ ρι ον ^Δ

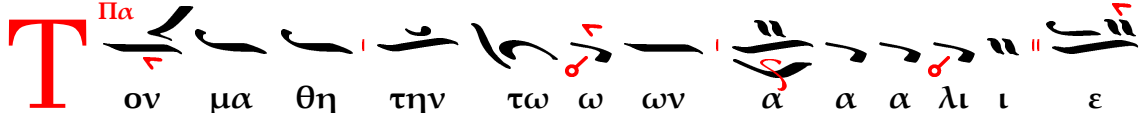
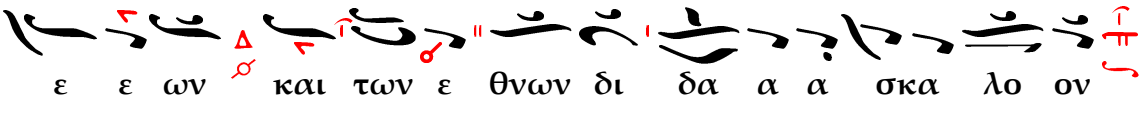
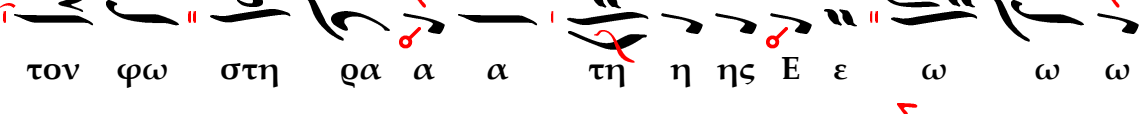
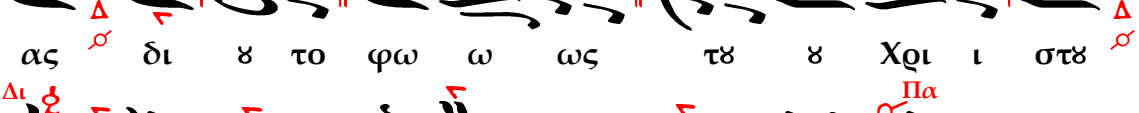
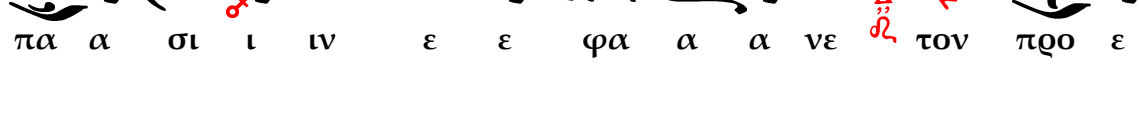
Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Τοῦ Ἁγίου Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου, Δόξα τοῦ Ἑσπερινοῦ.
 Τὰ μὲν γράμματα κυρ-Ἀλεξάνδρου τοῦ Παπαδιαμάντη, τὸ δὲ
 μέλος παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πίκλην Ἀρβανίτη.

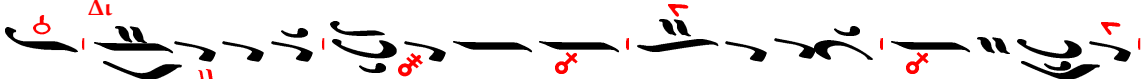

Ἦχος ^{Πα} Πα ρ

^{Πα} Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι

^{Πα} Τ ον μαθη την τω ω ων α α α λι ι ε

 ε ε ων και των ε θνων δι δα α α σκα λο ον

 τον φω στη ρα α α τη η ης Ε ε ω ω ω

 ας δι ο το φω ω ως τῶσιν Χρι ι στῶσιν

^{Πα} Δι ο πα α σι ι ιν ε ε φα α α νε τον προ ε

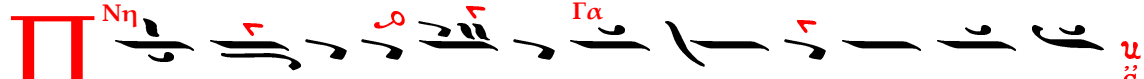

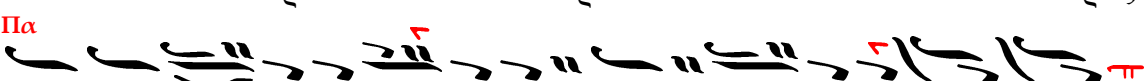
δρον της Πε ερ γα α μθ και α θλο φο ο ο
 ρο ον Αν τι ι ι ι παν συν ελ θον τες ω φι
 λο ο ο ο χρι ι ι ι στοι πνευ μα τι ι κοις
 κα τα στε ε ε ε ψω ω μεν ε εγ κω μι ι ι ι
 οις χαι αι ροι οις ο ο ο θρι ι ι αμ βε ευ σας
 το σκο ο το ος τη η ης α α α θε ε ι ι ι
 ας και κα ται σχυ υ υ νας τς α γγε ε λς και
 τη ην πομ πη ην α α α αυ της χαι αι αι
 ροις ο ως θυ σι α πο λυ υ υ υ τι ι ι
 ι μος και ο λο καρ πω ω ω σι ι ις α α γι
 ι ι α προσ ε νε χθεις τω εν τρι α α α α
 δι θε ε ω εν ταις α πα αρ χαις των α γω
 νι σμα α α τω ων της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας
 χαι αι αι ροις ο των τυ ρα αν νω ων ε ε λε
 ε εγ χος και τη η ης α α α λη θει ει ει
 ας δια πρυ σι ι ο ο ος κη η ρυξ

 και στο ο^{Δι} ο μα Α πο στο λι κο ον της χα α α α

 ρι ι ι ι τος^{Κε} Αν τι ι ι ι ι ι πα α α α

 μα α α α α α α α α αρ τυ υ

 υ υς^{Πα} πρεσβευ τα α τώ ων ψυ χω ω ων η η η

 η μων^Π

3 Ἀπριλίου 1992
ΙΑ.

Θεοτοκίον. Ἦχος γ΄.

Ἦχος Γα φ

Κ^{Νη} αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω

 ναστων αι ω ω ω νων α μη ην^Π

Π^{Νη} ω ω ω ως μη η θαν μα α α σω μεν^υ

 το ον θε ε αν δρι κο ο ον σου ου^{Πα} το ο κον πα

 αν σε ε βα α α σμι ι ι ε ε^{Νη} πει ραν γα αρ α

 αν δρος μη δε ξα με ε ε νη πα να α α μω

 με ε τε κε ες α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον

 εν σα α αρ κι ι^υ τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος

Πα γεν νη θε ε εν τα α Α α μη η η το ο ο ρα^Π

μη δα μως υ πο μει να αν τα α τρο ο ο πην η φυρ
μο ο ο ον η η δι αι ρε σι ιν αλλ ε κα τε ρας
ου σι ι ι ι ας την ι δι ο τη η τα σω ω ω
α αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α δι ο Μητρο
πα α αρ θε νε Δε ε σποι να αυ τον ι κε τευ ε σω ω
θη η η η η ναι τας ψυ χα ας τω ων ορ θο
δο ο ο ξω ως Θε ο το ο ο κο ον ο μο ο λο γου
ντω ων σε ε ε ε

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῆμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 8 Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν8 8 με ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε 8
 8 8 ζω ω η η ην ο ο ο δι δ8ς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

‘Ο διάκονος: ‘Εσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος ρ̣ Γα φ

Ο Γα Νη Γα
 Θε ος η η μων εν τω 8 8 ρα νω ω

και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
ε ε ποι οι οι οι η η η σε εν

Στίχ. α'. Εν ἐξόδω Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ λαοῦ
βαρβάρου
ε γε νη θη Ι ρ δαι αι αι α α Α

γι ι α σμαυ τϛ ϛ

Θε ος η η μων εν τω ϛ ϛ ρα νω ω

και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
ε ε ποι οι οι οι η η η σε εν

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε
ο Ι ορ δα νης ε

στρα α α α φη η εις τα α ο πι ι ι σω ω

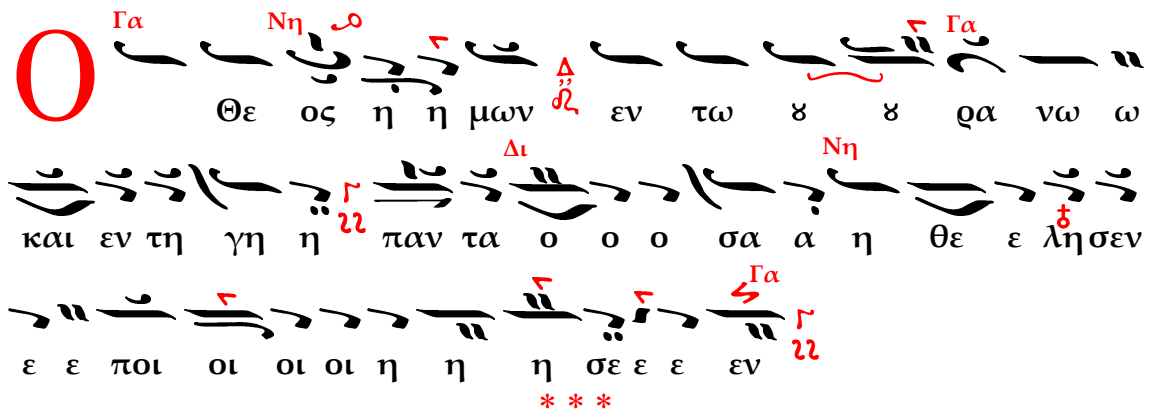
Θε ος η η μων εν τω ϛ ϛ ρα νω ω

και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
ε ε ποι οι οι οι η η η σε εν

Στίχ. γ'. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σὺ Ἰορδάνη
ο

τι ε στρα α α α φη ης εις τα α ο πι ι ι

σω ω

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δέησεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Τοῦ Ἁγίου Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου, εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελον. Τὰ μὲν γράμματα κυρ-Ἀλεξάνδρου τοῦ Παπαδιαμάντη, τὸ δὲ μέλος παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλήν Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Σ Πα Μ Πα Πα

ε τον τς Χρι στς ς α θλη η την και αι κη

ρ υ κα της χα α α ρι ι ι ι τος την κα

λλο νη ην των ι ε ε ρε ε ων και των μαρ τυ

ρων το κα α α αυ χη η η η μα τον ποι με ε

να α τον κα α λο ον τον θε ε με ε νον την ψυ

χην υ περ των προ ο βα α των α νευ φη μς ς

ρν τε ες δε ε ε ο ο με ε ε θα πρε σβε ευ

ε ε Χρι στω ω τω Θε ε ω ω ω σω θη ναι

Ἑτονίσθη καὶ ἀντεγράφη 9 Ἀπρ. 2022, ΙΑ.

*

Πληρωθέντων δὲ τῶν ἰδιομέλων, αἱ συνήθεις αἰτήσεις καὶ εὐχαί, ἔνθα μνημονεύονται καὶ τὰ ὀνόματα ζώντων καὶ τεθνεώτων ὡς ἔθος.

Ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς).

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρασ χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἰκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, κράτους, νίκης, διαμονῆς, ὑγείας καὶ σωτηρίας αὐτῶν καὶ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), [τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου] καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν θλιβομένης τε καὶ καταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδομένης· σκέπης τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας μονῆς) ταύτης καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου· εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν· σωτηρίας καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φόβου Θεοῦ κοπιώντων καὶ διακονούντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν· ὑπὲρ τῶν

ἀπολειφθέντων καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις ὄντων· ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων· ὑπὲρ ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν πάντων τῶν προαπελθόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων· ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων καὶ πάντων τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῷ ἁγίῳ οἴκῳ τούτῳ εἴπωμεν.

Οἱ χοροὶ· Κύριε, ἐλέησον μ' (τετράκις ἀνά ι') καὶ γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (ἢ τὴν ἁγίαν μονήν) καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν (μονήν,) πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων καὶ ἐμφυλίου πολέμου· καὶ ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ καὶ πάλιν τὸ Κύριε, ἐλέησον μ' καὶ γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾶν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται μεγαλοφώνως·

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν

όσιων και θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων και δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ και Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ και τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, και πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποιήσον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν και πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς και τὸν κόσμον σου και σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς ἀγαθὸς και φιλάνθρωπος.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Και φαλλομένων τῶν ἀποστίχων ὑποστρέφομεν πάντες εἰς τὸν ναόν· ὁ δὲ ἱερεὺς ἀποθέσας τὴν εἰκόνα εἰς τὸ προσκυνητᾶριον εἰσέρχεται μετὰ τοῦ διακόνου εἰς τὸ Ἱερόν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ·

Τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος Γα ϕ

Ο^{Γα} τω παθει σου Χρι^{Πα} στε α^{Γα} μαν ρω^ϕ ω^ϕ σας τον η^ϕ
ϕ^ϕ λι ι ον και τω^{Γα} φω^ϕ τι της ση^ϕ ης α^ϕ να στα^ϕ σε^ϕ ως^ϕ
ϕ^ϕ φαι δρουνας τα^ϕ συμ^ϕ παν τα^ϕ προσ δε^ϕ ξαι η^ϕ μων τον ε^ϕ σπε^ϕ
ϕ^ϕ ρι νον υ^ϕ μνον φι^ϕ λα^ϕ αν θρωω^ϕ πε^ϕ

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος Κε ϕ

χ^ϕ Α^ϕ να στη τω^ϕ ο^ϕ Θε^ϕ ος και δι^ϕ α^ϕ σκορ^ϕ πι^ϕ σθη^ϕ
ϕ^ϕ τω^ϕ σαν οι^ϕ εχ^ϕ θροι^ϕ αυ^ϕ του και φυ^ϕ γε^ϕ τω^ϕ σαν α^ϕ
ϕ^ϕ πο^ϕ προ^ϕ σω^ϕ που^ϕ αυ^ϕ του οι^ϕ μι^ϕ σουν^ϕ τες αυ^ϕ τον

Π^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
 δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
 μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
 στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
 με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
 του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α
 γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη
 κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ^{Κε} ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
 λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η
 μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως
 Χρι στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου
 Ι ι ε ρου σα λη μ τον Βα σι λε α Χρι στον θε
 α σα με νη εκ του μνη μα τος ως νυ μ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Αι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορθου βα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον

ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθη ταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν

εν αυ τη

Π^{Κε} α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα
 Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα
 σχα εν χα ρα αλ ληλουςπε ρι πτυ ξω με θα ω
 ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
 φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
 στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων κη ρυ υ
 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Δόξα.Τοῦ Ἱεράρχου.

Τοῦ Ἁγίου Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου, εἰς τὸν Στίχον Δόξα.
 Τὰ μὲν γράμματα κυρ-Ἀλεξάνδρου τοῦ Παπαδιαμάντη, τὸ δὲ
 μέλος παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦπίκλῃν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Α^{Νη} πο τα ξα με ε νος τη των ει δω λων
 λα α τρει ει α και τοις α ναι σθη το τε ε ε
 ε ροις α αυ των Αν τι ι πα τρι ισ μα κα
 α α ρι ι ι ι στε παν σο φως υ υ υ πε στρε

ε ψας ^θ προς τον Θε ^ο ον και αι ποι η η την και Δε
 ε σπο ο την των α α πα α α αντων ^{Πα} ο ο θεν
 δι α πυ ρο ο ος και χα αλ κς α α α α ^{Νη} ^{Δι}
 γι ι ι ι ε ^{Νη} την ο μο λο γι ι ι ι αν την ^{Δι}
 κα λη ην ε τε ε ε λε ε ε ε σας ^{Νη} τς ε
 γγρα φη η η ναι αι εν βι βλω ω ζω ω ω ω ντων
 πρε σβε ευ ε δε ε ο ο ο ο ο με ε ε ε θα ^{Δι}
 υ περ της ει ρη νης τς ς κο ο σμς ^{Νη} και σω
 τη ρι ι ας των ψυ χω ω ω ω ν η η η η μων ^ν

3 Ἀπριλίου 1992

ΙΑ.

Ἦχος Πά Πα ρ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ἦχος Πά Πα ρ

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ

υ ρει ^{Πα} και α λλη λυ ς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ^{Πα} ει πω με ε εν α δε ελ φοι ^{Δι} και
 τοις μι ^Μ σϝ ϝ ϝ σι ιν η η η μας ^{Δι} συγ χω ρη
 σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει ^{Κε} και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν ^{Πα} Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων ^{Δι} θα να
 τω θα α να τον πα τη η η η σας ^{Κε} και τοις
 εν τοις μνη η η η μα α α α σι ^{Πα} ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος ^{Δι}

Και τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♪ Πα ρ

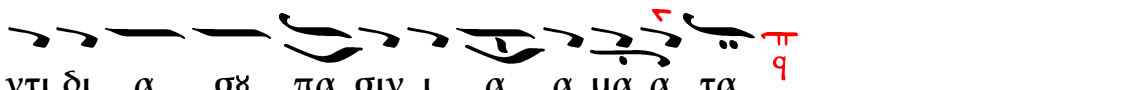
Μ υ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
 θλον ^{Δι} τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μϝ
 τον προ εδρον ^{Πα} τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ^{Δι} ως
 τα χι στον και με γαν ι α τρον ^{Δι} της δει νης ο
 δο ντων νο ο σϝ ^{Δι} και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η

 σω μεν ^π9 δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω ^Δ22 δο ο

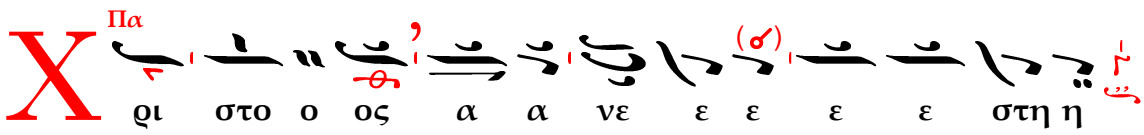
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι ^Δ22 δο ο ξα τω ε νερ γ8

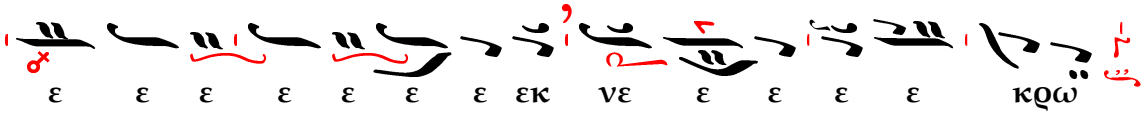
 ντι δι α σ8 πα σιν ι α α μα α τα ^π9

Σημειώσεις. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ τὴν Διακαι-
νήσιμον ἑβδομάδα τό, Χριστὸς ἀνέστη.

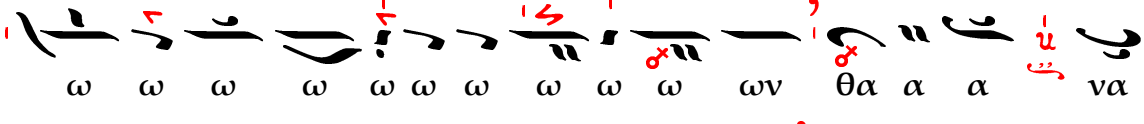
Ἦχος ^π9 Πα φ

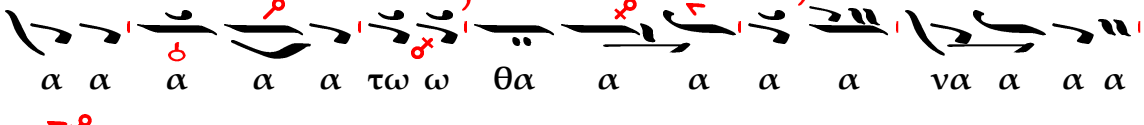
X^{Πα} ρι στο ο ος α α νε ε ε ε ε στη η ^π9

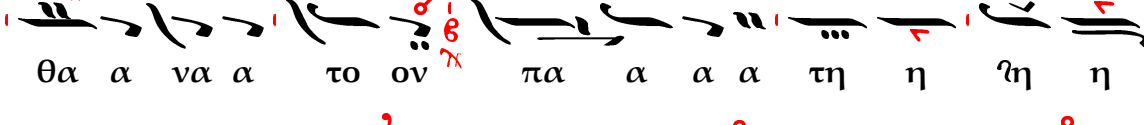
 ε ε ε ε ε ε εκ νε ε ε ε ε κρω ^π9

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων θα α α να ^π9

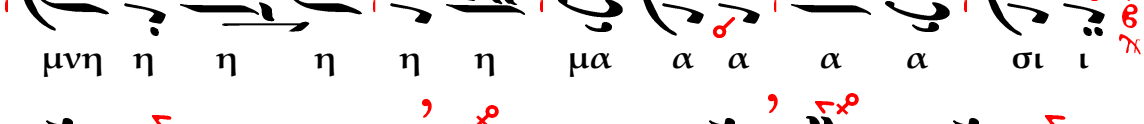
 α α α α α τω ω θα α α α α να α α α

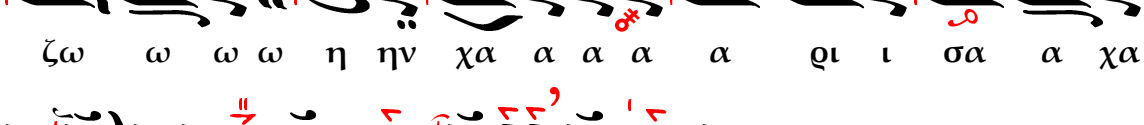
 θα α να α το ον ^π9 πα α α α τη η η η

 η η σα α α ασ και αι τοι οι οι οις ε ε εν τοις

 μνη η η η η η μα α α α α σι ι ^π9

 ζω ω ω ω η ην χα α α α α ρι ι σα α χα

 ρι σα με ε νο ο ο ο ο ο ος ^π9

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς·

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε

ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, Αὐτός εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σίτον, τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ ἁγία Ἐκκλησία, τῇ πόλει (Μονῆ, Κώμη) ταύτῃ, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἑορταζόντων καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγιάσον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιαζῶν τὰ σύμπατα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἀναγνώστης·

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ψαλμὸς λγ' (33).

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυρθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν·

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν. Δοσιθέου Κατουνακιώτου.

Ἦχος ρϛ' Ζω

Π λθ σι ι ι οι οι ε πτω ω χε ευ σαν και

ε πει ει ει ει να α ε πει ει να α σα αν οι
 δε εκ ζη των τες τον Κυ υ ρι ι ον ουκ ε λατ
 τω ω θη σο ονται παντο ο ο ο ος α γα θς ς
 ς ς ς ς ς ς ς ς ς

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετά τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ’ ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης:

Κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα.

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς:

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν: Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός: Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς:

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ: Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ: Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι’ εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *